

Det stiller sig altsaa højt forfælsigt for de enkelte Amdsraadsstredse, og jeg kan saaledes ikke se, at der i Virkeligheden fremkommer en hensigtsmæssig, rigtig og retfærdig Fordeling paa det valgte Grundlag. Jeg tror, man vilde naa et langt rigtigere Resultat ved at følge den Vej, man har fulgt de foregaaende Aar: at fastsætte et bestemt Beløb af Statskassen til Fordeling uden Hensyn til, hvad Statter det er, man anvender der-til, og foreskrive bestemte Regler for Fordelingen under Hensyn til baade Kommuner-nes Hartkorn og Kommunernes Befolkning og de kommunale Udgifter efter Regler, man nu fandt hensigtsvarende.

Jeg skal endnu kun berøre det sidste Spørgsmaal: hvad Kommunerne ville faa ved denne Lov, og hvad de ville komme til at yde. Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) udtalte i Gaar, at man ikke maatte se for smaat paa disse Spørgsmaal, at man ikke maatte spørge, om den ene fik noget mere end den anden. Ja, det kan jo gælde i al Almindelighed, og det gælder særlig hvor der er Tale om at paaligne en ny Stats-sskat. Men netop, hvor Talen er om at naa til en rigtigere, ligeligere og retfærdigere Fordeling af de bestaaende Byrder, bliver det dog et ret væsentligt Spørgsmaal, om denne nu, ogsaa naas ad den Vej, der er foreslaaet. Her skal jeg yderligere bemærke, at naar den ærede sidste Taler kom ind paa Spørgsmaalet om Stillingen af de enkelte Hovedgrup- per i Landet til hinanden og særlig Køben- havns, kan jeg aldeles ikke anerkende Rig- tigheden af de Sætninger, han udtalte. Tværtimod! Der er for mig ikke Spor af Tvivl om, at København bliver ganske over- ordentlig ubillig behandlet ved denne Besig- hed (Munterhed). Ja, jeg har ikke i Kø- benhavn, jeg har i „Landdistrikterne“, saa det berører aldeles ikke mig personlig, men som kjøbenhavns Folkerepræsentant anser jeg mig for forpligtet til at varetage Køben- havns Interesser, og jeg antager, at andre kjøbenhavns Folketingsmænd ville gøre det samme. Jeg vil da sige, at naar der er Tale om at paaligne en ny Stat til Staten, fordi det er nødvendigt til Dækning af de almindelige Statsformaal, kan det ganske vist forlanges, at Grundlaget bliver ens for alle. Paaligner man en Indkomst- og Formuestat i dette Djiemed, er, hvad man kan forlange, det, at Procenten bliver ens. Men ander- ledes stiller det sig, naar man paalægger en saadan Stat ikke for at skaffe Dækning af almindelige Statsudgifter, men for at skaffe en Dækning til eller en Lettelse for de for- stellige kommunale Institutioner. Den højt- ærede Finansminister udtalte ved Lov-

forslagets Forelæggelse, at dette Lov- forslag ikke tilføjede at give Stats- kassen nogen Indtægt, og det er jo fuldkommen rigtigt. Det, det tilføjede, er at omlægge de kommunale Udgifter og Ind- tægter, og der tror jeg dog, man vil erkende, at det vilde være højt besynderligt, om man, fordi et enkelt Amt havde store og be- tydkelige Bejanlæg, som det havde vanskeligt ved at bære, vilde udskrive et Bidrag dertil i et eller andet dersfra forfælsigt Amt, som ikke havde noget med disse Bejanlæg at gøre. Jeg tror derfor, dette Spørgsmaal har en virkelig reel Betydning: hvorledes de enkelte Grupper af Befolkningen blive stillede ved denne Lov. Se vi da først paa Kjø- benhavn, hvor Forholdet bliver saa meget simplere og klarere, som det, der er Tale om at faa Nedsættelse af, er en Indkomstsskat, medens det, der udskrives igen, ogsaa er en Indkomstsskat, som med smaa Modifikationer vil ramme ganske de samme Personer og ganske paa samme Maade, bliver det finan- sielle Resultat, at København faar 1,098,000 Kr. Det, som København paaregnes at ville give ved den ny Indkomst- og For- muestat, er 1,463,000 Kr., altsaa kommer Københavns Indbyggere til at svare 365,000 Kr. mere i Stat, hvad der svarer til omtrent $\frac{2}{5}$ pCt. Indkomstsskat. Kommunen bliver ikke væsentlig bedre stillet. Det bestemmes i Lovforslaget, at den kommunale Indkomst- sskat skal gaa ned til 2 pCt., den skal altsaa nggive 1 pCt. af den hidtidige Indtægt eller 883,000 Kr. og saar i Stedet for 1,098,000 Kr., det er 215,000 Kr. saa at sige en Gang for alle, hvormed Indtægten forøges. Med „en Gang for alle“ mener jeg naturligvis ikke aarlig. Men det, som der netop har været stærkt Klage over i de senere Aar i København, er, at Kommunen er saa vanske- lig stillet derved, at den ikke selv er raadig over sine Indkomster, at dens Udgifter ere bestemt begrænsede ved den Bestemmelse, at Indkomstsskatten ikke maa overstige 3 pCt., og i saa Henseende bliver den ikke en Smule bedre stillet, undtagen for saa vidt som det nu ikke skal være Lovgivningsmagten, der bestemmer, om Indkomstsskatteprocenten maa sættes op, men Indenrigsministeren. Det vil i mange Tilfælde vise sig, at det er en Lettelse for Kommunalbestyrelsen at have denne Re- turs til Indenrigsministeren fremfor til Lovgivningsmagten, i andre Tilfælde kunde det maaske vise sig at være nok saa vanske- ligt at komme frem med den Forandring, det vil i alt Fald meget bero paa, hvem der er Indenrigsminister. Jeg nævner saa Henseende ikke nogen Mistillid til den nu- værende højtærede Indenrigsminister, men